

Søværn, vil der ikke kunne blive Spørgsmaal om, at vor Flaade skulde kunne afgive nogen tilstrækkelig defensiv Styrke mod en af de større Sømagter. I Tilfælde af Krig med en saadan Magt maatte Danmark altsaa søge Støtte i Alliance, men styrket paa denne Maade, maatte Danmark dog besidde saa megen Kraft tilføes, at Landet ikke reduceredes til at stole alene paa fremmed Hjælp; navnlig maatte Forbindelsen imellem Landets forskellige Dele finde yderligere Bessyttelse i Landets eget Søværn, idet Statens Dele uden stiftet Forbindelse og Sammenhæng, ville blive et forholdsviis let Bytte for en Fiende.

Mod en mindre Sømagt maatte Danmark derimod ved egne Kræfter staae som fuldkommen Herre i egne Farvande og være istand til at værne mod Angreb paa sine Kyster. Kan Danmark nemlig ikke under Krig med en af de mindre Sømagter forblive i Besiddelse af afgjort Overmagt tilføes, saa vil den Tryghed være tilintetgjort, uden hvilken Handelen maa lammes, Communicationerne alle blive affaarne, og Statens Tilværelse vil være truet. Her til udfordres en Sømagt, der ikke udelukkende bestaaer af lette Skibe, hvilke kunne tænkes selv hos en mindre Sømagt at være tilstæde i større Antal, men navnlig maatte enkelte Linieskibe bibeholdes, for at sikke en vedvarende Overlegenhed paa Søen. Linieskibet staaer nemlig i militair Henseende saa høit over hvilken som helst anden Klasse af Skibe, at ingen flydende Styrke endnu kan stilles istedet eller træde op imod det, og Linieskibet maa derfor være Bestanddeel af den Flaade, hvor ved Overlegenhed skal sikkes.

Den politiske Stilling, Danmark hidtil har indtaget blandt Europas øvrige Stater, er væsentligt begrundet paa, at Danmark ved sin Veltggenhed er Sømagt; men ogsaa i denne Henseende er det af Betydning, at Linieskibe bibeholdes; thi uden Linieskibe kan en Stat siges i militair Henseende at træde ud af Søstaternes Række. I enkelte andre Stater er Planen at gaae over til Fregat og Dampskibs Styrke til forskellige Tider bleven bragt i Forslag; denne Plan er imidlertid atter bleven opgivet, idet flere Stater (blandt hvilke Østerrig) paany søge at skaffe sig Linieskibe, og det i Sverrig kan ansees for afgjort, at Folkerepræ-

sentationen, efterat et udførligt Forslag under sidste Møde er blevet samme forelagt angaaende Overgang til et Fregat-System, vil bestemme, at Linieskibene skulle bibeholdes.

Støttet til disse Grunde er i Lovudkastet foreslaaet en Styrke af 4 Linieskibe, et Antal, ved hvis Fastsettelse Hensynet til hvad Landets pecuniaire Stilling antages at kunne bære, væsentligen er taget i Betragtning, men som dog i Forbindelse med den øvrige foreslaaede Styrke maa ansees passende for Landets Forsvar, efter de Diemed, som med Flaaden nærmest maa havees for Die. Dette Antal af Linieskibe er det samme, som siden 1840 har været bestemt, medens Flaadens Styrke af Linieskibe i 1815 var fastsat til 6. Det foreslaaede Antal af andre Seilskibe er ligeledes tvende Fregatter svagere end i 1815 blev nummeret, og omtrentlig det samme, som i 1840 blev fastsat, hvorimod Dampskibsstyrken er foreslaaet forøget ud over hvad Flaaden hidtil har havt. Den større Fuldkommenhed, som Dampens Anvendelse paa Krigsskibe i Løbet af de senere Aar har naaet, giver dette Vaaben en forøget Betydning, og efter vore Farvandes Beskaffenhed vil det erkendes, at Udvidelsen af vor Dampskibsstyrke maa betragtes som uafviselig Nødvendighed, medens en forholdsviis Indskrænkning af Kanonbaadsflotillen derved gjøres mulig. Foruden de foreslaaede større Dampskibe vil der endnu behøves et ikke ubetydeligt Antal mindre Dampbaade, deels til Hærens Mobilisering, deels til at lette Kanonbaadenes Bevægelser. Det er imidlertid anseet uhensigtsmæssigt at bebyrde Staten med den betydelige Udgift til et saa kostbart Materiel; som ad anden Vej, om end i mindre fuldkommen Stikelse, kan bringes tilveie, idet de Dampskibe, der tilhøre Staten under andre Bestyrelsesgrene, og de private Dampskibe ville kunne anvendes hertil, og Dampskibsfartens Tiltagen borge for, at det bestandigt vil blive lettere ved udbrydende Krig at faae denne Tjeneste udført ved Dampskibe udenfor Marinen.

Sammenligner man Flaadestyrken, saaledes som Thinget forelagt, med hvad der i Aaret 1815 for Flaaden blev fastsat, da stiller den militaire Styrke samt Beføstningen sig som følger: